TRAVMA

Yazan: **Naci Konyar** - 3 Temmuz 2008

Kişiye değil, kişinin eylemine tavır… "Ne ahlaksız adam" değil, ne kötü ahlak!… Fail değil, Fiil…

Nezaket ve Nezafet bu bizim dünyamızda…

Bizim kültürümüz "Hiç bir ayıp söz ve hayasız iş yoktur ki, insanın kıymetini alçaltmasın. Hiç bir haya yoktur ki, insanın değerini artırmasın;

Eğer bu fiilin faili bir devlet adamı ise yaralanan sadece insanlık kıymeti olmuyor, devletin mehabeti de yara alıyor.

İnsanın değeri de değersizliği de dilimin altındadır. Bu sebeple atalarımız az söylemeli, öz söylemeli, kararında söz söylemeli demişler…

Ne hazindir ki bela da insanın başına sözü üzerine geliyor…

Devlet adamı, sözüne, sinirine, nefsine hakim olan adamdır. Milletin vekili, devlet adamı demek "SÖZÜNÜ BİLEN" adam demektir.

Bu güne kadar Türkiye'de politikacı denince ince ve manalı konuşan, yalan söylemeyen, densizlik etmeyen adam akla gelirdi.

Devlet, politika adamının zaafları olabilir. Demagoji, dengesizlik hakkı da olsa devlet adamı bu hakkını 70 milyon vatandaştan en son kullanması gereken adam olmalıdır.

İlke olarak devlet adamı, milletvekili seviyeli olmak zorundadır.

Bir köşe yazarının Atatürk devrimlerinin millette travma yarattığının ileri sürerek eleştiri yapması normal karşılanabilir. Ama TBMM'ne yemin ederek gelmiş bir de iktidar partisinin 2nci adamı konumunda olan bir zatın devrimler millette travma yarattı demesi hoş karşılanamaz. Çünkü onun konumu o devrimleri eleştirmek değil, devrimlere sahip çıkmaktır.

Atatürk devrimleri travma yarattı sözlerinin ardından kendisi eleştirenlere "Devrim kanunlarını okudularsa eşek gibi anırırım" sözü de bir devlet adamına yakışmamıştır. Devletin mehabetine uygun düşmemiştir.

Gelenekçi ve muhafazakar olduğu bilinen bir partinin 2. adamı tarihte yaşanan bir kıssayı okumuş olmalıdır.

Eski zamanın devlet adamlarının çoğunda bir mehabet-i devlet duygusu varmış.

O zamanların bir valisi, mektupçusu ile birlikte, birkaç günlük bir teftiş yolculuğundan sonra evine dönünce, merdiven başında kimsenin bulunmadığını tetkik ettikten ve kapıları da iyice kapattıktan sonra kendi kendine kahkahalarla gülmeye başlamış. Mektupçu şaşırmış. Vali, cevap olarak:

"Hatırlar mısın? Hani biz bir çayırda arabayla geçerken, bir boğa çıkageldi.

Köylü, korkudan nasıl badi badi koşmaya başlamıştı." deyince mektupçu:

"Aman efendim, bu hadise olalı yirmi gün geçti." Demiş. Vali de şöyle cevap vermiş:

"Evet, kendimi zorla tutmuştum. Ya tutmamış olsaydım da, herkes benim kahkahalarla güldüğümü görselerdi. Vali paşa gülmekten katılıyor, diye düşünmez miydi? Ya mehabet-i devlet ne olacaktı?"

Mazide devletin mehabetine leke getirmemek için gülmekten çekinen ancak yirmi gün sonra evinde gülebilen bir Osmanlı valisi…

Bu gün mesai arkadaşları için " Mecliste bir çok eşeği eşeklikten kurtardım" diyebilme düzeyine gelen devlet ricali…

Vitrindeki adamlar özellikle de devlet adamları ne söyleyeceklerinden ziyade ne söylememeleri gerektiğini iyi bilmelidirler.

85 yıllık Cumhuriyet tarihinde geldiğimiz şu manzaraya bakarak, 600 yıllık bir imparatorluğu ayakta vakarla tutmanın esrarını iyi yorumlamalıyız.

Mehabet-i devlet – Devletin heybeti, ululuğu, büyüklüğü karşısında duyulan saygılı korku.

Vakar- Onurlu olma, onuru koruma.

Yorum Ekle

Naci Konyar